

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2021 No 3

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 3

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668
email: bulletin@email.lu
http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaieva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zaiets H. (PhD, Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 09 30.09.2021)

© European Reforms Bulletin, 2021
© Authors of articles, 2021

Table of contents

Bakhchevan E.F. Ontology of the Category "Means of Self-Defence" in the Environment of Comprehensive Law Enforcement Forces	2
Balaiaants B.A. System of Corruption Relations as a Component of the Infrastructure of Organized Crime	7
Belenok V.P. Promising ways of prevent threats or violence against law enforcement officers	11
Bondar V.V. Legislative News in the Protection of Human Rights by Law Enforcement Bodies of Ukraine	17
Dmytrenko N. Characteristics of Criminal Offenses Committed by Servicemen	21
Dumansky R.V. Current Problems During the Performance of Official Policies of Ukraine	24
Harat M. Guilt of Legal Entities in Administrative Law: Theoretical Problems of Conceptualization	28
Ivanova M.M. Legal Regulation of the Institution of Adoption in Ukraine	34
Izbash K.S. National Police of Ukraine as a Subject of Ensuring Public Security and Public Order	42
Krasilovska O.Yu. Current Issues Regarding the Recognition, Loss and Deprivation of Refugee Status or Person in Need of Additional Protection	47
Lysenko A., Lysenko I. Information Support of Operative-Search Activity on Struggle Against Criminal Offenses in the Field of Production and Sale of Alcoholic Beverages	50
Lysenko A., Vintsuk V., Tkachov M. Determinants of Criminal Offenses, Provided for by art. 213 of the Criminal Code of Ukraine	56
Merkulova V.O., Hrytenko O.A. Life imprisonment: problems of criminal legislation of Ukraine	63
Nedilko Ya. Tactical Features of Conducting a Search in the Investigation of Cybercrimes	73
Novikov M.M. Theoretical, Applied and International Principles Regarding the Content of the Labor Agreement in the Mechanizm of the Legal Regulation of Labor Relations in Ukraine	78
Novikova M.N. Impact of Transhumanism on the Content of Personal Non-Property Rights	82
Savelieva I. Some Aspects of the Criminalization and Investigation of Rape	88
Sirko V.S. Administrative and Legal Status of a Volunteer Organization	94
Smirnova V. Certain Issues of Participation of a Witness in Criminal Proceedings	98
Tarasenko V.E., Kisenko V.P. Powers of the subjects of criminal proceedings in matters of preparation and conduct of investigative (search) actions	102
Vatashchuk Yu.V. Object of Criminal Offense Provided by art. 368-4 of the Criminal Code of Ukraine	106
Vdovichenko O.M. Protection of Public Order Local Government Bodies: on the Formation of Local Police	111
Veselova L.Yu., Zaporozhets A.M. Principles of Activity of Authorized Subdivisions (authorized persons) in the Field of Prevention of Corruption During Interaction with Whistleblowers	116
Zaiets O.M., Kononenko Yu. S. The use of video analytics systems by law enforcement agencies of Ukraine in ensuring public safety and order	120
Bogdanov Ye. A. Foreign Experience in Combating Criminal Offenses in the Field of Pension Provision	124
Ignatchenko N.V. Forensic Characteristics of a Person Who Commits Criminal Offenses in the Field of Land Relations	129
Shestopalova Ya. Foreign Experience in Combating Sexual Exploitation of Children	134
Vatsyuk V.A. Features of Forensic Characteristics of Illicit Trafficking in Poisonous or Potent Drugs	140
Shevchuk O. Rulemaking of the national agency of Ukraine for the identification, search and management of assets obtained from corruption and other crimes: constitutional and legal aspect	146
Bobrov D.V. Military Servicemen's Material Responsibility Concepts and Classification	151

PROTECTION OF PUBLIC ORDER LOCAL GOVERNMENT BODIES: ON THE FORMATION OF LOCAL POLICE

O.M. Vdovichenko

Lecturer at the Department of Administrative Activity of the Police
Odesa State University of Internal Affairs, Odesa, Ukraine
email: police_activity@ukr.net

Abstract. Qualitative guarantee of public order protection becomes especially important in connection with the implementation of reforms in Ukraine in the field of internal affairs and in the field of local self-government. Within the framework of decentralization of power and reform of local self-government, there is a need to strengthen the role of local self-government bodies in ensuring public order, which is essential for the normal existence of civil society and the functioning of all its structures (social, political, cultural, etc.). Carrying out the functions of public order protection, local governments within the territorial community work closely with law enforcement agencies to perform the following tasks: organization of crime prevention, prevention of public order violations, mitigation of criminogenic factors, improving road discipline, taking necessary measures in emergencies ensuring public safety and order, resolving issues of demonstrations and other mass events, etc. To date, the law regulating the organization and operation of local police has not been adopted, and there are many comments on the draft regulations. As the law regulating the activities of the local police has not been adopted so far, today the main tasks in the field of public order protection within the relevant territorial community are performed by the National Police in cooperation with the public. It is stated that the study of the problem of ensuring the protection of public order in territorial communities has an important strategic direction for the functioning and development of the rule of law.

Keywords: public order, local self-government bodies, local militia, national police, interaction.

Охорона громадського порядку залишається сьогодні одним із питань, яке активно обговорюється в науці адміністративного права. Це багато в чому пов'язано з проведенням в Україні реформ у сфері органів внутрішніх справ та у сфері місцевого самоврядування, які у свою чергу диктують потребу подальшого вдосконалення механізму забезпечення охорони громадського порядку та безпеки. У рамках децентралізації влади та реформи місцевого самоврядування є необхідність посилення ролі органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення громадського порядку.

Саме потреба вдосконалення законодавства, яке регулюватиме підтримання належного рівня громадського порядку, спричиняє необхідність прийняття в межах проведення реформи місцевого самоврядування і територіальної організації влади нормативно-правового акту про утворення місцевої міліції. Активне обговорення цієї теми не тільки в наукових колах (Баймуратов М.О., Волуйко О.М., Гудзь Т.І., Дубовик В.Б., Калаянов Д.П., Капітонова Н.В., Петков С.В., Проневич О.С., Юнін О.С. та ін.), але й серед посадовців, політиків та громадськості, свідчить про актуальність вирішення питання про забезпечення органами місцевого самоврядування громадського порядку та громадської безпеки.

У загальній структурі здійснення в країні протиправних діянь значне місце займають адміністративні правопорушення, кількість яких значно перевищує кількість злочинів. Адміністративна деліктність, на жаль, стала повсякденним явищем і міцно увійшла в наше життя. Питому вагу серед адміністративних проступків займають адміністративні правопорушення, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку.

Не можна не визнати, що громадський порядок – надзвичайно важливий об'єкт соціального управління, який вкрай необхідний для нормального існування громадянського суспільства і функціонування всіх його структур (соціальних, політичних, культурних тощо). Неякісне і низьке забезпечення громадського порядку, безумовно, негативно позначається на захищеності громадян і правопорядку в суспільстві в цілому.

Із метою охорони громадської безпеки і забезпечення громадського порядку державою створено систему правоохоронних органів. Крім того, Закон України від 21 травня 1997 р. «Про місцеве самоврядування в Україні» відніс створення міліції, що утримується за рахунок коштів місцевого самоврядування, до ведення органів місцевого самоврядування (ст. 38).

На цьому тлі об'єктивно постала потреба у створенні недержавних суб'єктів правоохоронної діяльності, функції яких могли б якнайповніше кореспондуватися з очікуваннями населення конкретних громад.

Отже, охорона громадського порядку безпосередньо є однією з функцій органів місцевого самоврядування. Здійснюючи її, органи місцевого самоврядування в межах територіальної громади тісно

взаємодіють із правоохоронними органами для забезпечення розвитку системи громадського порядку і громадської безпеки із застосуванням нових форм і методів профілактики правопорушень, послаблення дії криміногенних факторів, посилення протидії злочинності.

Для досягнення поставленої мети органам місцевого самоврядування необхідно виконати такі основні завдання:

- організація забезпечення профілактики правопорушень;
- запобігання порушенням громадського порядку і послаблення впливу криміногенних факторів;
- застосування нових форм і методів профілактики правопорушень на автошляхах, підвищення рівня дорожньої дисципліни;
- інформаційно-аналітичне та матеріально-технічне забезпечення форм і методів профілактики правопорушень, підвищення ефективності оперативно-розшукових заходів у сфері протидії злочинності та корупції;
- вжиття у разі надзвичайних ситуацій необхідних заходів щодо забезпечення громадської безпеки і порядку;
- вирішення питань про проведення зборів, мітингів, маніфестацій і демонстрацій, спортивних, видовищних та інших масових заходів;
- здійснення контролю за забезпеченням при їх проведенні громадської безпеки і порядку;
- розгляд справ про адміністративні правопорушення, віднесені законом до їх відання;
- утворення адміністративних комісій та комісій з питань боротьби зі злочинністю, спрямування їх діяльності.

Виконуючи завдання з охорони громадського порядку, органи місцевого самоврядування можуть і повинні стати центром відповідної діяльності на всій території громади.

Згідно з вищезгаданим Законом організація охорони громадського порядку повинна здійснюватися «місцевою міліцією». Про це йдеться і в Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, затвердженій розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 року № 333-р, у якій серед основних повноважень органів місцевого самоврядування базового рівня є і забезпечення громадської безпеки.

Однак до теперішнього часу закон, що регламентує порядок організації та діяльності такої міліції, так і не прийнятий, а до проєктів такого нормативного акта є багато зауважень. Наприклад у проєкті Закону України «Про муніципальну варту» пропонується на законодавчому рівні передбачити право місцевих рад створювати варту, яка виконуватиме роль підконтрольного громаді механізму забезпечення законності та правопорядку на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці. Варта – це орган у системі місцевого самоврядування, що створюється з метою забезпечення на території, що перебуває під юрисдикцією відповідної ради, охорони громадського порядку, законності, прав, свобод і законних інтересів громадян. Такий правоохоронний орган фінансуватиметься за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету або за рахунок інших джерел, не заборонених законодавством.

Водночас прийняття місцевими радами рішень про утворення такої варти означатиме, що на її утримання необхідно буде витратити значні кошти з місцевих бюджетів (грошове утримання персоналу, його навчання, виділення й відповідне обладнання спеціальних приміщень, забезпечення форменим одягом, виготовлення посвідчень, придбання спеціальних засобів, транспорту, засобів зв'язку тощо). Але наразі в умовах економічної кризи, яка спричинена зовнішньою військовою агресією, встановленням карантину та запровадженням посиленних протиепідемічних заходів, фінансовий стан територіальних громад в Україні є важким навіть у найбільших територіальних громадах, які мають досить значні джерела надходжень коштів. Тому для утворення власних формувань з охорони громадського порядку, зазначених у проєкті, органам місцевого самоврядування доведеться залучати кошти, які є необхідними для забезпечення інших гострих питань соціально-гуманітарного характеру (наприклад, фінансування закладів охорони здоров'я та комунальних служб, підготовка і виконання завдань територіальної оборони тощо).

Не кращим варіантом може виявитись утримання таких правоохоронних органів за рахунок «інших джерел, не заборонених законодавством», тобто за рахунок коштів певних приватних структур. У результаті фінансування таких формувань може забезпечуватись відповідними приватними структурами, що означатиме фактичне перетворення цих формувань на придатки таких приватних структур, чого допускати неможна. Водночас проєкт не містить приписів, які б запобігали такому розвитку ситуації.

Ще однією пересторогою до утворення місцевої міліції (або ж варти, як, наприклад, пропонується у вищезгаданому проєкті закону) в унітарній державі, якою згідно з Конституцією є Україна, постає такий факт, що створення подібних правоохоронних органів є, зазвичай, ознакою федеративної держави, де кожне адміністративно-територіальне утворення (земля, провінція, округ, штат тощо) має своє специфічне законодавство. Тому вирішувати питання про її створення слід у контексті й у процесі проведення адміністративно-територіальної реформи в державі та розроблення механізмів фінансування не лише органів місцевої міліції, але й усіх програм охорони громадського порядку на місцевому рівні.

Гарантування безпечних умов для життя людей та громади – одна з ключових цілей реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. Зважаючи на те, що процес

реформування місцевого самоврядування в Україні розгортається за прикладом Польщі, де відбулося докорінне перетворення суспільного сектора, було досягнуто рівня публічної влади, характерного для розвинутих західних країн, що спричинило суттєві позитивні перетворення в багатьох сферах громадського життя, актуальність наукового аналізу досвіду в цій сфері не викликає сумніву та дасть змогу сформулювати організаційно-правові засади діяльності муніципальної варти в Україні й розробити механізм переходу до децентралізованих форм охорони громадського порядку.

Водночас слід зауважити, що діяльність муніципальної варти в деяких територіальних громадах Польщі визнається малоефективною та дорогою, що вже призвело до ліквідації місцевої варти в деяких територіальних громадах (гмінах) [9]. Основна претензія представників територіальної громади до стражників полягає в дублюванні функцій державної дорожньої поліції, акцент на фіксуванні порушень правил дорожнього руху, а саме: перевищення швидкості (фіксування за допомогою спеціальних приладів) та порушення правил паркування. Діяльність стражників у цих громадах була зосереджена на стягуванні штрафів із водіїв, водночас вони недостатньо уваги приділяли забезпеченню громадського порядку та безпеки в публічних місцях, мало опікувалися чистотою вулиць і благоустроєм, а тому їхня діяльність отримала негативну оцінку. Можливість дублювання в діяльності органів національної поліції і місцевої міліції простежується й у положеннях проекту закону «Про муніципальну варту», що може спричинити парадоксальні явища, коли перед громадянами виникатиме питання, до кого звертатися за допомогою – до дільничного офіцера поліції чи до працівника місцевої міліції (або ж муніципальної варти).

Отже, зважаючи, що до теперішнього часу закон, який регламентує порядок організації та діяльності місцевої міліції, так і не прийнятий, тому сьогодні основні завдання у сфері охорони громадського порядку в межах відповідної територіальної громади виконує Національна поліція, яка в правоохоронній діяльності активно взаємодіє з громадськістю.

Основні напрями взаємодії поліції з органами місцевого самоврядування регулює Закон України від 2 липня 2015 р. «Про національну поліцію». Він установлює, що поліція в процесі своєї діяльності взаємодіє з органами місцевого самоврядування відповідно до закону та інших нормативно-правових актів (ст. 5), а також забезпечує постійне інформування органів місцевого самоврядування про свою діяльність у сфері охорони та захисту прав і свобод людини, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку (ст. 9). Органи місцевого самоврядування у свою чергу повинні сприяти поліції при виконанні покладених на неї обов'язків (ст. 38 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»). Органи місцевого самоврядування можуть вирішувати спільно з відповідними органами Національної поліції питання щодо створення належних умов для служби та відпочинку поліцейських, відповідно до законодавства здійснюючи витрати на реалізацію покладених на поліцію обов'язків з охорони громадського порядку і гарантування громадської безпеки.

Взаємодія національної поліції з органами місцевого самоврядування є соціально обумовленою, узгодженою діяльністю, яка виражена в співпраці між суб'єктами взаємодії з використанням відповідних форм та методів для досягнення спільної мети – забезпечення правопорядку.

Не можна не підкреслити, що сучасне реформування органів охорони громадського порядку зумовлює необхідність перегляду принципів організації діяльності правоохоронних органів і ставить перед ними нові завдання. Правоохоронні органи (органи правопорядку) в сучасному розумінні – це винятково органи виконавчої влади, яким, згідно із законодавством надано статус і повноваження державного правоохоронного органу для захисту важливих для суспільства й особи інтересів, прав і свобод людини і громадянина, забезпечення якого є пріоритетним завданням їх діяльності [8].

Трансформація правоохоронної системи є переходом до нового формату взаємодії із суспільством, який представляє собою соціальне партнерство [6]. Водночас громадянське суспільство слід розглядати як ресурс соціального контролю над діяльністю поліції, але це бачиться особливо актуальним в умовах гласності діяльності органів поліції, оскільки поліцейські органи забезпечують постійне інформування органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також громадськості про свою діяльність у сфері охорони та захисту прав і свобод людини, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку [3]. Важливим є й питання подолання конфронтації інститутів громадянського суспільства і держави, яка особливо гостро спостерігається в процесі здійснення державою правоохоронної функції. Тому необхідно чітко визначити механізми, що сприяють поділу повноважень між органами місцевого самоврядування і центральними органами виконавчої влади з питань реалізації правоохоронної функції держави.

Одним із ключових напрямів у модернізації правоохоронної системи є оптимізація узгодженої діяльності органів охорони правопорядку і представництва громадянського суспільства, що реалізується на рівні місцевого самоврядування. У забезпеченні громадського порядку сьогодні велике значення має вирішення органами місцевого самоврядування такого важливого питання, як створення умов для діяльності добровільних формувань населення з охорони громадського порядку.

Зауважимо, що Законом України від 22 червня 2000 р. «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» органи місцевого самоврядування наділені повноваженнями з надання підтримки добровільним організаціям, які беруть участь в охороні громадського порядку, і створення умов для їхньої діяльності. Громадські формування з охорони громадського порядку створюються і діють у взаємодії з правоохоронними органами, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. Координацію діяльності громадських формувань з охорони громадського порядку здійснюють органи місцевого самоврядування. Фінансування, надання приміщень і матеріально-технічного оснащення, матеріальне стимулювання добровольців і надання їм пільг, соціальних гарантій – ось неповний перелік напрямів діяльності органів місцевого самоврядування щодо громадських формувань із метою залучення громадян до охорони громадської безпеки [5].

У теперішній час здійснюється відродження добровільних народних дружин. У радянський період сили дружинників були спрямовані на підтримання громадського порядку на території міста, району, вулиці. Спільно з міліцією вони здійснювали патрулювання вулиць, виступали як поняті при складанні протоколу тощо. Однак функції сучасної «дружини» дещо розширено. Аналізуючи статuti існуючих на сьогодні в Україні добровільних формувань з охорони громадського порядку, можна зробити висновок, що основними завданнями цих формувань є:

- надання допомоги органам поліції у забезпеченні громадського порядку і громадської безпеки;
- запобігання адміністративним правопорушенням;
- інформування поліції про вчинені злочини або злочини, що готуються;
- сприяння правоохоронним органам у виявленні та розкритті злочинів, розшуку осіб, які їх вчинили; захист інтересів держави, підприємств, установ, громадян від злочинних посягань;
- участь у забезпеченні безпеки дорожнього руху;
- боротьба з дитячою бездоглядністю і правопорушеннями неповнолітніх;
- надання невідкладної допомоги особам, що потерпіли від нещасних випадків чи правопорушень;
- контроль за дотриманням громадського порядку, правил благоустрою міста, екологічної безпеки;
- контроль за виконанням рішень органів місцевого самоврядування.

Підбиваючи підсумки вищевикладеному, слід зауважити таке.

1. Дослідження охорони громадського порядку як однієї з проблем місцевого значення та напрямів правоохоронної діяльності органів місцевого самоврядування є досить актуальним. За сучасних умов зростає необхідність уточнення низки питань, пов'язаних з охороною громадського порядку, зокрема виявлення її місця в системі місцевого самоврядування і нормативно-правового закріплення цієї функції.

2. Прийнятий у 2000 році, Закон України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» розцінюється як застарілий, адже він багато перейняв із радянського регулювання, коли діяльність громадських добровільних народних дружин зводилася до ролі «кишенькових» понять міліції. Найслабшою частиною цього закону є відсутність запобіжників від зловживань. Водночас указаний закон передбачає, що повсякденна (оперативна) діяльність громадських формувань повинна спрямовуватись та контролюватись відповідними органами Національної поліції. На практиці, стосунки формувань з органами правопорядку набувають різних форм: від співпраці до сутичок.

3. Вивчення проблеми забезпечення охорони громадського порядку в територіальних громадах має важливий стратегічний напрям для функціонування і розвитку правової держави. Вибір тієї чи іншої моделі системи «місцевої міліції», нормативно-правове закріплення переліку її повноважень, форм взаємодії з органами державної влади, безумовно, залежить від багатьох факторів, у тому числі політичних, соціально-економічних, територіальних, кримінологічних.

Однак у будь-якому випадку можна очікувати, що створення «місцевої міліції» («муніципальної варті») дозволить вирішити одвічні поліцейські проблеми: відчуженість від населення, яке обслуговується, інформаційний вакуум і неналежний соціальний контроль.

References:

1. Voluiko O.M. (2015) *Administrativno-pravovi zasady diialnosti munitsypalnoi militsii v Ukraini: dys. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.07* [Administrative and legal bases of activity of municipal militia in Ukraine: dis. ... Cand. jurid. Science: special. 12.00.07]. Dnipropetrovsk, 2015. 224 p. (In Ukrainian)
2. Dubovyk V.B. (2013) *Munitsypalni formy ta mekhanizmy zabezpechennia okhorony prava v Ukraini: problemy teorii ta praktyky: dys. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.02* [Municipal forms and mechanisms for ensuring the protection of law in Ukraine: problems of theory and practice: dis. ... Cand. jurid. Science: special. 12.00.02]. Mariupol, 2013. 29 p. (In Ukrainian)
3. Krusian A.R., Yezerova A.A., Kalaianov D.P. (2018) *Zakhyst prav i svobod liudyny i hromadianyna politsiiei Ukrainy* [Protection of human and civil rights and freedoms by the police of Ukraine]. *Problemy*

suchasnoi konstytutsionalistyky : navch. posibnyk [Problems of modern constitutionalism: textbook. manual]. K.: Yurinkom Inter, 2018. P. 485–498. (In Ukrainian)

4. Kapitonova N. V. (2017) *Munitsypalna politsiia v strukturi orhaniv publichnoi vlady: teoretyko-pravove doslidzhennia: dys. ... kand. yuryd. nauk* [Municipal police in the structure of public authorities: theoretical and legal research: dis. ... Cand. jurid. science]. Kyiv, 2017. 236 p. (In Ukrainian)

5. Kostiusenko O.P. (2017) *Zaluchennia hromadian do okhorony hromadskoho poriadku* [Involvement of citizens in the protection of public order]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav* [Scientific Bulletin of the National Academy of Internal Affairs]. 2017. № 2 (103). P.193-210. (In Ukrainian)

6. Medvedenko S.V. (2016) *Pravova osnova partnerstva politzii ta naseleennia. Stan ta perspektyvy rozvytku administratyvnoho prava Ukrainy. Materialy III Mizhnarodnoi naukovy-praktychnoi konferentsii (m. Odesa, 12 zhovtnia 2016 r.)* [Legal basis of police-public partnership. Status and prospects of development of administrative law of Ukraine. Proceedings of the III International Scientific and Practical Conference (Odessa, October 12, 2016)]. Odessa, 2016. P. 200-202. (In Ukrainian)

7. Pietkov S.V. (2010) *Hromadskyi poriadok: mistse y rol mistsevoi politzii v protydii prostupkam proty hromadskoho poriadku* [Public order: place and role of local police in counteracting offenses against public order]. *Pravo ta derzhavne upravlinnia* [Law and Public Administration]. 2010. № 1. P. 44-55. (In Ukrainian)

8. Rudenko M.V., Shaituro O.P. (2019) *Poniattia ta systema pravookhoronnykh orhaniv (orhaniv pravoporiadku) u konteksti novoho zakonu «Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy»: pytannia pravovoi vyznachnosti* [The concept and system of law enforcement agencies (law enforcement agencies) in the context of the new law "On National Security of Ukraine": issues of legal certainty]. *Visnyk LDUVS im. E.O. Didorenka* [Bulletin of LDUVS named after E.O. Didorenko]. 2019. Vyp.1(85). P. 166-172. (In Ukrainian)

9. Znikajaca straz miejska = Znyknennia munitsypalnoi varty [Disappearance of the municipal guard]. URL: <http://tomaszcukiernik.pl/artykuly/artykuly-wolnorynkowe/znikajaca-straz-miejska>. (In Ukrainian)

Охрана общественного порядка органами местного самоуправления: к вопросу о создании местной милиции

Вдовиченко А.М., email: police_activity@ukr.net

преподаватель кафедры административной деятельности полиции Одесского государственного университета внутренних дел, г. Одесса, Украина

Аннотация. Качественное гарантирование охраны общественного порядка приобретает особую актуальность в связи с проведением в Украине реформ в сфере органов внутренних дел и в сфере местного самоуправления. В рамках децентрализации власти и реформы местного самоуправления есть необходимость усиления роли органов местного самоуправления в сфере обеспечения общественного порядка, крайне необходимого для нормального существования гражданского общества и функционирования всех его структур (социальных, политических, культурных и т.п.). Осуществляя функции охраны общественного порядка, органы местного самоуправления в пределах территориального общества тесно взаимодействуют с правоохранительными органами для выполнения следующих задач: организация профилактики правонарушений, предотвращение нарушений общественного порядка, ослабление влияния криминогенных факторов, повышение уровня дорожной дисциплины, принятие в случае чрезвычайных ситуаций обеспечение общественной безопасности и порядка, решение вопросов о проведении демонстраций и других массовых мероприятий. К настоящему времени закон, регламентирующий порядок организации и деятельности местной милиции, не принят, а к проектам такого нормативного акта есть много замечаний. Поскольку до настоящего времени закон, регламентирующий порядок деятельности местной милиции, не принят, поэтому сегодня основные задачи в сфере охраны общественного порядка в пределах соответствующего территориального общества выполняет Национальная полиция во взаимодействии с общественностью. Констатируется, что изучение проблемы обеспечения охраны общественного порядка в территориальных общинах имеет важное стратегическое направление функционирования и развития правового государства.

Ключевые слова: общественный порядок, органы местного самоуправления, местная милиция, национальная полиция, взаимодействие.